

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1904.

Treść: (№ 155—157.) 155. Obwieszczenie, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich. — 156. Rozporządzenie, dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte. — 157. Rozporządzenie, zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau.

155.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1904,

ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, dotyczącem poboru cła w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich, postanawia się, że na tkaninach, importowanych w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich, należy od 1. stycznia do końca grudnia 1905 umieszczać stempel tożsamości w kolorze czerwonym.

Kosel wlr.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte.

Na zasadzie §u 7 ustawy z dnia 10. maja 1890, Dz. u. p. Nr. 78, zawierającej zmianę wie-

deńskiego liniowego podatku spożywczego i wprowadzającej tenże podatek w kilku przedmieściach wiedeńskich tudzież na zasadzie §u 8 ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 79, wprowadzającej państwowe podatki spożywcze (opłaty konsumcyjne) w Tryjeście z okręgiem, wydaje się w celu wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa w wysokości 1 K 90 h za hektolitr brzezki piwnej, przypadającego w tych miastach w myśl uwagi do liczby pozycyi 3 wiedeńskiej i tryjesteńskiej taryfy podatku spożywczego — następujące postanowienia:

A. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się zapomocą kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej.

§ 1.

Miara wyników każdej warki — stwierdzona kontrolnym przyrządem do pomiaru brzezki piwnej a wyrażona w hektolitrowych stopniach wyciągu — podzielona przez wymiar zgłoszonej zawartości stopni w każdej warce, daje — z zastrzeżeniem ewentualnego sprostowania w myśl §u 3 — wyrażoną w hektolitrach ilość brzezki piwnej, policzalnej przy wymiarze państwowego dodatku do podatku od piwa.

Jeżeli ilość ta przekracza zgłoszony wymiar hektolitrów warki, wtedy płaci się dodatkowo dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile różnica prze-

kracza 5 procentów zgłoszonego wymiaru hektolitrów.

Postanowienia §u 9, l. ustępu 9 i 10 przepisu wykonawczego o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, mają analogiczne zastosowanie w przypadku stwierdzenia nadwyżki wyrobu, uzasadniającej późniejszy dalszy dodatek.

§ 2.

Celem stwierdzenia, czy ochłodzona brzezka piwna nie ma mniejszej zawartości stopni aniżeli zgłoszona a zatem czy wyrobiona ilość nie jest większa aniżeli obliczona w myśl §u 1, badać należy zawartość wyciągu wyrobionej brzezki peryodycznie zapomocą przepisanego sacharometra, przywołując do tej czynności kierownika browaru.

Próby do tego stopniowania (do nastawiania) pobierać należy w browarach, w których są w użyciu tak zwane kadzie zlewne, z tychże, zresztą zaś z kadzi fermentacyjnych, do których odnośną brzezkę spuszczone.

Jeżeli brzezkę, należącą do jednej i tejsamej warki, rozdzielono na kilka kadzi fermentacyjnych, wtedy należy zawartość wszystkich kadzi ostopniować i uwzględniając stosunek, w jakim zawartości poszczególnych kadzi pozostają do siebie, oznaczyć przecięcie wyników wszystkich pojedynczych stopniowań. Przecięcie to daje wskazanie sacharometra dla całej warki.

Wynik stopniowania wpisać należy do osobno założonego zapisku stopniowań; każdy wpis winien podpisać tak kierownik browaru jak i interweniujący przy tem organ skarbowy. Prócz tego należy wynik stopniowania uwidocznić w rejestrze badań, a mianowicie w kolumnie na uwagi, pod odnośną liczbą pozycji.

Zapisek stopniowań dołączyć należy do rejestru dochodzeń jako załączkę.

Określone wyżej stopniowania skutecznie należy ile możności wkrótce po spuszczeniu brzezki; nie można zaś stopniować w żadnym razie później jak w sześć godzin po skończonem napełnianiu tych naczyń, z których mają być pobrane próby do stopniowania.

W tych browarach, w których bez użycia kadzi zlewnej przelewa się brzezkę bezpośrednio do kadzi fermentacyjnych, nie wolno wypełniać tych kadzi partiami, to znaczy nie wolno wlewać w nie brzezki, pochodzących z różnych warek.

Wyrobioną brzezkę piwną łącznie z uzyskaną przez odsłodowanie chmielu należy zawsze w całości wlać do kadzi zlewnej względnie do zgłoszonych kadzi fermentacyjnych.

Organy nadkontroli winny się od czasu do czasu przekonywać w sposób odpowiedni, czy powyższych przepisów należyście przestrzegano.

§ 3.

Jeżeli zawartość wyciągu ochłodzonej brzezki, stwierdzona w myśl §u 2, jest mniejszą od zgłoszonej a różnica przekracza jeden procent zgłoszonej zawartości, natenczas należy obliczenie ilości wytworu, podlegającej państwowemu dodatkowi do podatku od piwa co do wszystkich warek — o tej samej zawartości stopni co zgłoszona warka, poddana dodatkowemu ostopniowaniu — które wyrobiono po ostatniem dodatkowem stopniowaniu względnie od początku obowiązywania tego rozporządzenia — w ten sposób zreasumować, że się objętość oznaczy zamiast na podstawie zgłoszonej zawartości stopni na zasadzie zawartości wyciągu, stwierdzonej faktycznie przy dodatkowem stopniowaniu.

Od stwierdzonej w powyższy sposób nadwyżki wyrobu ponad ilość, obliczoną według § 1 zapłacić ma właściciel browaru przypadającą kwotę dodatku w ciągu ośmiu dni po wymierzeniu, w tym urzędzie, któremu podatnik ten podlega względem opłaty powszechnego podatku od piwa.

Obliczenie i wymiar takich dodatkowych opłat należy do władz skarbowych pierwszej instancji.

B. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się na chłodniku.

§ 4.

W tych browarach, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się na chłodniku jest ilość hektolitrów warki, stwierdzona według postanowień §u 9, l. ustępów 1—3 przepisu wykonawczego do rozporządzenia o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, miarodajną także i dla państwowego dodatku do tego podatku.

Jeżeli objętość ta przekracza zgłoszoną ilość hektolitrów warki, wtedy opłaca się dalszy dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile stwierdzona objętość wyrobu przekracza pięć procentów zgłoszonej ilości hektolitrów.

Postanowienia §u 9, ustępu 9 i 10 powołanego wyżej przepisu wykonawczego mają analogiczne

zastosowanie w przypadku nadwyżki wyrobu, uzasadniającej dodatkową opłatę dodatku.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau.

Postanowienie rozdziału 4, punkt 7, lit. i, ustęp 2 przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau (rozdział III rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197) zmienia się i nadaje mu brzmienie następujące:

„Od wielkości, tym sposobem oznaczonej, odliczyć należy potrącenie, potrzebne dla poprawienia oznaczenia przyrządu co do ubytku między panwią brzezkową a chłodnicą. Wymiar tego potrącenia ustanawia się jak następuje:

Ilość stopni brzezki pi- wnej w całych stopniach sacharometro- wych	Potrącenie w procentach hektolitro- wych stopni warki
7	2·0
8	2·2
9	2·5
10	2·7
11	2·9
12	3·1
13	3·3
14	3·5
15	3·7
16 i więcej	4·0 ^a

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26. także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 "	Rocznik 1868 za	4 K — "	Rocznik 1887 za	5 K — "
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "		
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.